

พียงประเด็นร้อน

เสรีภาพแบบบ้องตันของอมช. ข้ออ้างทำสงครามตัวแทนนิติเรด

ไฟแห่งความแตกแยกทั้งภายในประชาคมชาวมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และระดับชาติกำลังถูกถาบันเปล่ายออกไปเรื่อยๆ อันเป็นผลพวงจากการออกมาสุมไฟวิกฤติแนวคิดแก้มาตรา 112 ว่าด้วยโทษฐานหมิ่นพระบรมเดชานุภาพของกลุ่มนิติเรดที่ขณะนี้อยู่ระดับเป็นคณะกรรมการร่างร่างแก้ไขมาตรา 112 (ครก.112) โดยล่าสุดประเด็นการเคลื่อนไหวเปลี่ยนจากการแก้ไขมาตรา 112 ที่ถูกกระแสสังคมต่อต้านอย่างหนักมาเป็นการระบุประเด็นเรื่องการถูกจำกัดสิทธิเสรีภาพ

องค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์(อมช.)ซึ่งตั้งข้อสงสัยว่าได้รับการปลุกปั่นขูขงจากอาจารย์กลุ่มนิติเรดและอดีตอาจารย์สายเสื้อแดงที่มีแนวคิดสุดขั้วบางคนให้ออกมาทำสงครามตัวแทนเคลื่อนไหวแทนกลุ่มนิติเรดและครก.112 ที่ขณะนี้ถูกกระแสสังคมรุมถล่มอย่างหนัก โดยประเด็นที่อมช.กำลังเคลื่อนไหวก็คือการประท้วงคณะผู้บริหารมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่มีมติห้ามกลุ่มนิติเรดใช้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เคลื่อนไหวในประเศมาตรา 112 เพราะสร้างวามแตกแยก โดยอมช.อ้างว่าเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพของชาวธรรมศาสตร์ ทั้งๆ ที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้มีประวัติศาสตร์ต่อสู้เพื่อเสรีภาพมาตลอด

อย่างไรก็ตามข้ออ้างของอมช.ถูกตั้งข้อสังเกตว่าองค์กรนักศึกษาชุดหลังเหตุการณ์ 14 ตุลา 2516 และ 6 ตุลา 2519 เปลี่ยนแปลงเชิงอุดมการณ์และวิถีคิดแทบจะหน้ามือเป็นหลังมือ เพราะองค์กรนักศึกษาคูหลังถูกมองว่าบางครั้งกลายเป็นเครื่องมือของกลุ่มผลประโยชน์ทางการเมือง มากกว่าที่จะเป็นตัวแทนที่สะท้อนความต้องการชอบธรรมและเสียงของนักศึกษาอย่างแท้จริง

แกนนำนักศึกษารุ่นใหม่ถูกตั้งข้อสังเกตว่ามีแนวคิดพฤติกรรมที่ผิดเพี้ยนมากขึ้นเรื่อยๆ ชัดถึงลัทธิคาบคัมภีร์และวิถีคิดที่ขาดความหนักแน่นรอบด้าน ประกอบกับองค์กรนักศึกษาพยายามสร้างผลงานให้โดดเด่นเป็นที่ยอมรับของนักศึกษาทำให้บางครั้งตกเป็นเครื่องมือทางการเมือง และบางครั้งมีเรื่องผลประโยชน์เข้ามาเกี่ยวข้องทั้งทางตรงหรือทางอ้อม

การที่อมช.ออกมาเรียกร้องสิทธิเสรีภาพแทนกลุ่มนิติเรดที่ออกมาจุดชนวนแตกแยกกรณีมาตรา 112 นั้นคงต้องทำความเข้าใจว่า รัฐธรรมนูญมาตรา 28 จะบัญญัติว่า บุคคลย่อมอ้างศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์หรือใช้สิทธิและเสรีภาพของตนได้เท่าที่

ไม่ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น ไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชนบุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้

นั่นหมายความว่าสิทธิเสรีภาพนั้นต้องมี แต่ก็ต้องอยู่ภายใต้กรอบกติกาและบนพื้นฐานของความถูกต้องชอบธรรม และความเหมาะสมด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีมาตรา 112 เกิดคำถามว่า การที่ออกมาเรียกร้องอย่างเหิมเกริมถึงขนาดต้องการให้แก้ไขรัฐธรรมนูญกำหนดให้พระมหากษัตริย์ต้องสาบานตัวก่อนเข้ารับหน้าที่ถือเป็นการใช้สิทธิเสรีภาพที่ถูกต้องเหมาะสมเพียงพจนิกผู้จงรักภักดีและปญญาชนผู้มีอารยะที่แสดงออกโดยบริสุทธิ์ใจปราศจากเจตนาแอบแฝงหรือไม่

อีกทั้งมาตรา 8 แห่งรัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้ชัดเจนว่า